

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Svpplementvm XIV. Ad pag. XIIK.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

*Præfectum Urbis, ut illi civitati Rhetoricæ magister provide-
tur, in partita etiam euectione publica; ego ipse ambrosi per eos-
dem ipsos Manichæis vanitatibus ebrios (quibus ut carerem ibam,
sed utriq; nesciebamus) ut dictione proposita me probatum
Præfectus tunc Symmachus mitteret. Et veni Mediolanum ad Am-
brosum Episcopum. Hactenus Augustinus.*

De CARTHAGINE ejusque studiis haud abs re fue-
rit addere Salviani item, Massiliensis presbyteri, patriâ au-
tem quantum videtur Agrippinensis, facundia & sancti-
tate perquam eximii eju dem pene tempestatis scriptoris
ex libro septimo de Gubernatione Dei verba aurea. *Illic omnia
officiorum publicorum instrumenta, illic artium liberalium scho-
la, illic Philosophorum officina, cuncta deniq; vel linguarum
gymnasia vel moram.*

Scribit porro S. Augustinus l. 2. *Confessionum*, sese à pa-
rentibus missum MADAVRVM, literarum atque oratio-
nis percipiendæ gratia. *Libro item quinto & sexto me-
morat, docuisse sese & in patrio oppido. Ut proinde fu-
erint tum Africæ etiam non magnis civitatibus Scholæ
quædam Oratoriæ, ac proinde & Grammaticæ. Utrum
vero illæ fuerint etiam publicis impensis habitæ, nec ne,
haud dixerim.*

SUPPLEMENTVM XIV.

Ad pag. xliix.

Scholæ juris Romani BERYTIENSIS, jam ante Diocle-
tiani & Maximiani Imperium, meminit S. Gregorius
Neocæsariensis Episcopus: qui magnorum miraculorum
patratorum dignitate *Θαυματουργὸς* cognomentum meruit.
Is enim in Panægyrico, quem in magistri sui Origenis
laudem conscripsit, ita loquutus est. *ἡ τῶν Βηρυτίων πόλις,
Ρωμαϊκοτέρα πῶς, καὶ τῶν γόμων τέτων εἶναι πισδωτέρα παιδωπέρι
ΗΥΡΕ.*

Hunc verò Gregorium factum fuisse Episcopum decimo Alexandri Severi anno, recte probat Baronius tomo Annalium secundo ad annum 233. Antiquior Scholæ illius memoria vereor ut hodie supersit. Ideoque haud vanâ fortassis conjecturâ dixeris, cæpisse illam auspiciis ipsius Alexandri Severi Imperatoris. Is fanè ut gente Syrus ita favit illi regioni, perinde ut ante illum Heliogabalus sive Alagabal. Simul verò cùm aliis literis tum Juris studio impense fuit deditus: quo factum, ut plarique peritorum Juris, è quorum scriptis Digestorum libros Tribonianus confarcinavit, ejus in aula vixerint. Quos inter cum eminuerit Domitius Ulpianus natione & ipse Syrus, fortassis hujus consilio nova Schola hæc Legum Romanarum est excitata. Metropolis tamen dignitatem civitati Beryto primi Theodosius & Valentinianus Augusti dederunt: ceu liquet ex titulo Codicis Justiniani de *Metropoli Beryto*, qui est vicesimus primus libri undecimi. Quarto Seculo Christiano invidendo eam urbem profectus est elogio Geographiæ ille Græcus scriptor, quem edidit vertit & doctissimis Notis illustravit Jacobus Gothofredus, vir inter primos rei literariæ antistites numerandus. *Berytus (ait) urbs valde delitiosa, & auditoria Legum habens, per quæ omnia tribunalia Romanorum stant. Ibi quippe viri docti per omnem orbem terrarum adseffores sunt, & Legum peritia provincias tuentur, quibus Constitutiones mitti subinde solent.* Operæ fuerit pretium legisse, quæ ad hunc locum eruditissimè ut semper Gothofredus annotavit. Eunapianum elogium ex seculo illo jam adduximus. Incidit autem in tempora Constantii Imperatoris. Non multò post Libanius oratione 26 conquestus est de numerosâ adolescentum multitudine, eloquentiæ studiis posthabitis,
Berytum

Berytum conflente. Unde discere est, Scholas Rhetoricas nullas ibi fuisse celebratas. Perinde atq; nullam ibi fuisse Scholam Philosophicam, facile collectu est ex iis quæ disseruntur initio libelli Zachariæ Scholastici. Ideoque non dixerim posthac, Zachariam illum Scholasticum fuisse fortassis Rhetorem Berytium: præsertim quia *Scholasticus* tunc temporis fuit potius caussarum patronus. Verba ipsamet Libanii prolixitatis vitandæ causâ non adducemus. Ex quinto seculo est illud quod ex Zacharia Scholastico adduximus. Eodem Nonnus cecinit *l. XLI. Dionysiacorum.*

περπνῆς
Φοινίκης κλυτὸν ἄστυ, νόμοις ἔδ' Ἄυσονιῶν,
Non terræ autem motu duntaxat everfa est Berytus, sed post etiam incendio periit. De quo superest Græcum Epigramma, quod Conradus Rittershusius, vir incertum pietate an eruditione major, in suis ad Salvianum longè præclarissimis *Antiotatis pag. 246* ex *Anthologia* adducit & sic vertit Latine.

*Heu nimium infelix urbs, non urbs, lumine cassis,
Fusa solo, en, jacco mixta cadaveribus.
Nec sat erat, me Neptuni sensisse tridentem.
Muciberis eladem hanc addidit ira novam,
Hei mihi! quæ pridem fuerat pulcerrima forma,
Eheu jam tenui pulvere versa jaces.
Vos quibus hac iter est nostræ miserescite sortis,
Beryto & lacrymas post sua fata date.*

Sic verò interiit celeberrima illa quondam Romanarum Legum Schola Nec enim unquam ex eo refluavit: etsi ipsa urbs pristinae dignitatis haud parum post recuperaverit.

Quoniam verò usi sumus Zachariæ Scholastici testimonio, eumque seculo quinto scriptum floruisse, obiter meretur

meretur notari, perperam à Casparo Barthio, *sine Notarum ad Aeneæ Gazæi Theophrastum*, illum coævum factum Ammonio Sacæ, quem ipse tradit Commodò imperante vixisse. Omnia enim quæ ibi docet Barthius sunt ἀπίστα: & ipsemet in Notis ad Zachariam pag. 243 & 250 demonstrat, intelligendum esse non Sacam Ammonium sed Hermeiæ fil. & Zachariam Basilio ac Nazianzeno esse juniorem. Ammonium verò hunc esse eum, ex cuius dissertationibus suos in Aristotelem commentarios concinnavit Philoponus, liquidum est: non minùs atq; hunc Philoponum Heraclio Imperatore adhuc floruisse Alexandria. Verissimum igitur est, & Zachariam hunc & Aeneam Gazæum ætate fuisse pares sub finem seculi quinti. Unum autem aliquem sub illis nominibus latere, non equidem dixerim. Etsi enim eruditio non sit dispar, dictio tamen Zachariæ est floridior & diversa.

SUPPLEMENTVM XV.

Ad pag. xix & xx.

Defuisse Athenis Grammaticos magistros vix est veritas ille. Quia illud studium ab antiquis usque temporibus inter Græcos, & Marci ævo alibi passim, fuit celebre.

Politicam cathedram Philosophos tenuisse, fortè non debuit dici. Sanè olim, Aristotelis successorum ævo, Politici Philosophi audierunt illi qui erant ex Peripato. Quoniam tamen, post Aristotelis libros in lucem reductos, Græcorum nemo Politica Aristotelica illustravit, vero est simile, à Philosophis curam Politicæ prudentiæ tandem fuisse alienam. Eoque præplacet, Politicam cathedram fuisse occupatam à Rhetoribus illis qui Scholam habuerunt in causis Generis deliberativi: cuiusmodi sunt declamationes Dionis Chrysostomi cum primis & Libanii.

Gg

Herc.